

THEATERKRANT

RECENSIE

A SOFT PLAY
KOBÉ / PRODUCTIEHUIS ROTTERDAM

★★★★☆ PERFORMANCE

22 OKTOBER 2015 - ROTTERDAMSE SCHOUWBURG - SPEELLIJST

DE SNOEPWERELD VAN HET INSTANT GELUK

Door Dick van Teylingen gepubliceerd 23 oktober 2015

Geluk is een plicht, voor de *happy people* van onze tijd. En willen we dat niet allemaal zijn? Een complete industrie trekt alle laden open om ons steeds weer nieuwe pretprikkels te geven. De Rotterdamse theatergroep Kobe sluit zich aan bij de trend en bezorgt haar toeschouwers een hyperhappy kijkervaring: *A Soft Play*.

De vloer is helder blauw. Langs het speelvlak staan manshoge kinderspeelgoedblokkendooskleurige ballonnen. Drie stralende jonge vrouwen (Nastaran Razawi Khorasani, Nina Fokker en Anne Fé de Boer) met glimpakjes, -nageltjes en -lachjes doen een energiek aerobicsdansje op een stevige beat van geluidsontwerper Jimi Zoet. Alles roept: 'Dit wordt een Super Blije Avond!'

Het publiek zit aan weerszijden van het podium. Terwijl de meiden door- en doordansen benoemen ze de ene helft als Kamp Geel en de andere als Kamp Blauw. Handjes in de lucht en bouncen! Twee van de dansende dames doen namens Geel en Blauw een wedstrijdje met blokken schuimplastic en het publiek mag juichen. We wisten het al, maar toch is het weer opvallend hoe weinig informatie mensen nodig hebben om partij te kiezen, voor wie of waarvoor dan ook. Stop er genoeg energie in en ze joelen voor de een en tegen de ander.

Na een indrukwekkend lange workout komen er drie onbestemde, gezichtsloze aliens in bont op. Het blije gehups krijgt gaandeweg een erotische tot pornografische lading en de sfeer verandert naar lamlendigheid en vernielzucht. Als daarna de zilverkleurige dames weer terugkeren, is samen bouncen toch niet zo leuk meer. Ze lijken ook steeds robotachtiger te worden en maken het gebaar voor geld tellen. Zo loopt de voorstelling doelbewust leeg.

Is dit een absurde vertekening van de werkelijkheid? Natuurlijk, maar tel de mensen maar eens op die zich fanatiek door het sprookjesland van Candy Crush bewegen, zichzelf verwennen met pornolollijes of met verboden snoepjes naar het Amsterdam Dance Event gaan. Het zijn veilige werelden die geen contact vragen, direct bevrediging geven en een eenrichtingsbeheersing opleveren. Ongeveer iedereen wil van tijd tot tijd liggen in het gras van een zorgeloos Teletubbielandschap.

Davy Pieters en Nastaran Razawi Khorasani, afgestudeerd aan de toneelacademie van Maastricht namen het initiatief voor Kobe en voor *A Soft Play*. Ze willen nadrukkelijk de grens tussen kunst en kitsch verkennen en daarmee 'iets van binnenuit veranderen'. Het eerste is hier uitstekend gelukt, over die verandering maak ik me weinig illusies. Maar er moet af en toe iets geprobeerd worden, zoals deze ver doorgevoerde parodie op de zucht naar vluchtig amusement. Zeker als het er zo uitziet.

Foto: Robert van der Ree

ELDERS

Nog geen andere recensies

VERWANTE ARTIKELN

- [Over the road](#)
- [How did I die](#)
- [Fonds steunt negen Nieuwe Makers](#)
- [Theatermakers verenigen zich in brief aan Bussemaker](#)

TAGS

[Anne-Fé de Boer](#), [Davy Pieters](#), [Jimi Zoet](#), [KOBÉ](#), [Nastaran Razawi Khorasani](#), [Nina Fokker](#), [Productiehuis Rotterdam](#)